

РЕШЕНИЕ

№ 5436

гр. София, 21.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 13.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **10239** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр.с чл.26, ал.11 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е след като с Определение № 849 от 04.11.2022 г. на Административен съд-гр.Х. по адм.дело № 1034/2022 г. е изпратена по подсъдност на АССГ жалбата на А. А., гражданин на Турция, [дата на раждане], подадена чрез адв.П., срещу Заповед УРИ 272з-2705/05.10.2022 г., издадена от Директора на Областна дирекция на МВР-Х., с която на оспорващия е отказано издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България по негово заявление рег.№ 374/01.06.2022 г.

В жалбата са развити доводи, че оспореният отказ е незаконосъобразен поради противоречие с материалния закон. Изложени са подробно предприетите от страна на жалбоподателя действия във връзка с подаденото заявление за предоставяне на разрешение за продължително пребиваване. Жалбоподателят се позовава на изпълнени от него всички изисквания за получаване на отказаното разрешение. Моли Съда да отмени оспорения отказ и да върне преписката на административния орган за ново произнасяне. Претендира присъждане на разноски. В с.з. жалбоподателят не се явява и не изпраща представител, но чрез адв.П. е подал писмено становище, с което поддържа жалбата, моли Съда да отмени отказа като неправилен и незаконосъобразен. Претендира разноски.

Ответникът – Директорът на ОД на МВР-Х., в с.з. не се явява и не изпраща представител, не взема становище по жалбата.

Съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Не се оспорва по делото, че на 01.06.2022 г. жалбоподателят е влязъл на територията на РБългария с редовен документ за задгранично пътуване - национален паспорт серия U № 13914329, издаден от РТурция на 25.01.2017 г., валиден до 02.09.2026 г., и виза за дългосрочно пребиваване вид D №[ЕИК], издадена на 11.02.2022 г., валидна до 11.08.2022 г.

Със заявление рег.№ 374/01.06.2022 г. по описа на ОДМВР Х. жалбоподателят е поискал да му бъде предоставяне право на продължително пребиваване на основание чл.24, ал.1, т.10 ЗЧРБ (л.41 от адм.дело № 1034/2022 г.). Към заявлението са приложени: копие от редовен паспорт; документ за платена държавна такса; договор от 01.11.2021 г., сключен между Б. М. Ч. и молителя, за наем на стая от жилище, на адрес [населено място], общ.Х., придружен с нотариално заверена декларация от Б. М. Ч. за съгласие чуждият гражданин да бъде адресно регистриран на указания адрес; полица на медицинска застраховка от "Булинс" АД № E22830004368; удостоверение рег.№ РИД 016-00324/04.05.2022 г., издадено от "Търговска банка Д" АД в уверение на това, че молителят има открита банкова сметка със салдо 8520 лв. към 04.05.2022 г.; преведено и легализирано свидетелство за съдимост № 0183-2022-001039/28.04.2022 г., издадено от Главна прокуратура - С., РТурция, съдържащо информация, че молителят няма съдебно досие; документ от Председателство на дирекция Социално осигуряване Главна дирекция Пенсионно обслужване - РТурция № 95307949/10.06.2020 г., съдържащ информация, че от 01.02.2003 г. молителят получава пенсия за възраст.

По служебен път е приложена справка за пътуване на лице-чужд гражданин (л.64 от адм.дело № 1034/2022 г.). Приложено е положително становище на ДА "Национална сигурност", с което агенцията не възразява лицето да получи разрешение за постоянно пребиваване (л.66 от адм.дело № 1034/2022 г.).

На турския гражданин е връчено Уведомление УРИ 27200-13376/ 01.06.2022 г., с което му е предоставен 14-дневен срок за представяне на документ, издаден от банка на територията на Република България, удостоверяващ, че има налична сметка, по която ще се получават съответните преводи от пенсията, като срокът за разглеждане на подаденото от него заявление е удължен с един месец - т.е. до 15.07.2022 г.

На 03.06.2022 г. е представен допълнително Отчет по сметка за период от 01.01.2020 г. до 02.06.2022 г., издаден от "Те Д. З. Б." клон С. офис К. (л.69 от адм.дело № 1034/2022 г.).

С писмо УРИ 272000-14537/17.06.2022 г., изпратено на молителя по електронен адрес [електронна поща], че представеният Отчет не удостоверява-обстоятелството, че той има налична сметка в банка на територията на РБългария, по която ще се получават съответните преводи от пенсията, и на молителя е предоставена допълнителна възможност да се снабди с изискуемия документ по чл.23, т.2 от ППЗЧРБ.

На 27.06.2022 г. в ОДМВР-Х. е получено заявление вх.№ 272000-15133/27.06.2022 г., от Б. М. Ч., пълномощник на молителя, в което е посочено, че въпросният Отчет представлява документ, издаден от банка на територията на РБългария, удостоверяващ, че чуждият гражданин има разкрита сметка № BG 46TCZB93501902270100, че сметката е активна към дата на издаване (02.06.2022 г.), и че отчетът съдържа информация, че по сметката са извършени преводи. Към заявлението е приложено удостоверение от 17.06.2022 г., издадено от "Те Д. З. Б."

клон С. офис К., в уверение на това, че молителят А. А. има разкрита сметка в Т. в банката със салдо по сметката към 17.06.2022 г. 26,05 Т. и същият е получил превод от РТурция на 20.05.2022 г. в размер на 3243,94 Т., като в нареждането е посочено основание на превода - пенсия.

С писмо рег.№ 272000-15321/30.06.2022 г. ОДМВР-Х. е отправила запитване до Централното управление на "Те Д. З. Б." в РБългария с искане за предоставяне на информация какво точно означава изписаното на латиница по описание на операцията "salary transfer", тъй като изразът в буквален превод от английски език се превежда като "превод на заплата", а същевременно молителят е заявил, че основанието на извършения превод на 20.05.2022 г. от сметка [банкова сметка] е "превод на пенсия".

В отговор е получен отговор изх.№ 531/04.07.2022 г. от "Те Д. З. Б.", че в банката няма информация дали клиентът получава пенсия, тъй като направеният превод на 20.05.2022 г. е с описание на операцията salary transfer, който е отразен в Отчет за период от 01.01.2020 г. до 02.06.2022 г., като преводът не е направен от турска социална институция, а от личната сметка на А. А. в "Те Д. З. Б." - Република Турция с IBAN [банкова сметка].

Със заповед рег.№ 272з-1775/14.07.2022 г., издадена за Директора на ОДМВР-Х., е прекратено производството по предоставяне на право на продължително пребиваване в РБългария на жалбоподателя.

Посочената заповед е обжалвана по съдебен ред и с Определение № 654 от 26.08.2022 г. на Административен съд-гр.Х. по адм.дело № 772/2022 г. същата е отменена, като административната преписка е върната на Директора на ОДМВР-Х. за произнасяне по същество по подаденото заявление.

В изпълнение на съдебния акт административният орган е разгледал заявлението и е извършил преценка на релевантните факти и обстоятелства по административната преписка. При това е приел, че молителят не е доказал с удостоверителен документ, издаден от банка на територията на РБългария, че разполага със сметка в банка на територията на РБългария, по която ще получава съответните преводи от пенсия. Изтъкнал е, че в представените по административната преписка документи не се съдържа информация, че по сметката на чужденеца ще се получават съответните преводи от пенсия. Подчертал е, че от представения Отчет по сметка за период от 01.01.2020 г. до 02.06.2022 г. от "Те Д. З. Б." молителят А. А. е получил превод от А. А. в размер на 3 243,94 Т., а в представения отговор изх.№ 531/04.07.2022 г. на "Те Д. З. Б." е записано, че в банката няма информация дали клиентът получава пенсия, тъй като преводът от 20.05.2022 г. с описание на операцията salary transfer е направен от личната му сметка в РТурция, а не е от турска социална институция.

След обсъждане на събраните в хода на административното производство доказателства, Директорът на ОДМВР-Х. е издал обжалваната Заповед УРИ 272з-2705/05.10.2022 г., с която е отказал издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България на А. А. по негово заявление рег.№ 374/01.06.2022 г., на основание чл.26, ал.2 във вр.с чл.24, ал.1, т.10 ЗЧРБ във вр.с чл.23 ППЗЧРБ. За същата чуждестранният гражданин е уведомен на 12.10.2022 г. чрез пълномощник.

Към доказателствения материал по делото се приобщиха като писмени доказателства представеното от жалбоподателя запитване до "Те Д. З. Б." и отговор на банката с писмо изх.№ 1772/03.11.2022 г. (л.21, л.22).

При така установеното от фактическа страна Съдът достигна до следните правни

изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат е неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорването му. Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност. Същата е депозирана от надлежно упълномощен адвокат (л.28 от адм.дело № 1034/2022 г.) в преклузивния 14-дневен срок.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от Директора на ОДМВР-Х. в съответствие с правомощията, предоставени му с нормата на чл.23, ал.7 ЗЧРБ, според която директорите на дирекция "Миграция", на Столична дирекция на вътрешните работи, на областните дирекции на Министерството на вътрешните работи или оправомощени от тях длъжностни лица издават или отказват издаването на разрешение за продължително или краткосрочно пребиваване на чужденец на територията на Република България, освен ако в този закон е предвидено друго.

При издаване на заповедта не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. На жалбоподателя е дадена възможност да се запознае с документите по преписката и да предяви писмено своите искания и въпроси. От същия двукратно са изискани допълнителни документи с оглед доказване на претендираното от него право. Изложени са фактическите и правните основания при издаване на отказа и същият е мотивиран.

В § 3а от ДР на ЗЧРБ е дадено легално определение на "Разрешение за пребиваване", според която то е всяко разрешение за пребиваване, издадено от компетентните органи на Министерството на вътрешните работи в съответствие с единния формат, установен с Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни.

Според чл.24, ал.1, т.10 ЗЧРБ разрешение за продължително пребиваване могат да получат чужденци, които притежават виза по чл.15, ал.1 от закона и са получили право на пенсия съгласно законодателството на РБългария, държавата си на произход или друга държава и разполагат с достатъчно средства за издръжка в страната. Процедурата е развита в чл.14 и чл.23 ППЗЧРБ. За получаване право на продължително пребиваване чужденецът лично представя в дирекция "Миграция" или в ОДМВР заявление по образец, към което прилага: 1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката, личните данни, виза по чл.15, ал.1 ЗЧРБ, когато такава се изисква, и печата за последното влизане в страната; за сверяване на автентичността на копие се представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ; 2. документ за платена държавна такса по чл.10, ал.3 от Тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на Министерството на вътрешните работи по Закона за държавните такси, с изключение на чужденците, кандидатстващи на основание чл.24, ал.1, т.5, 13 и 18, чл.24в, чл.24и и чл.33г, ал.4 ЗЧРБ, когато плащането не е извършено по електронен път; 3. доказателства за осигурено жилище; 4. задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България, когато лицето не е осигурено по ЗЗО; 5. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата, минималната стипендия или минималната пенсия за страната, за срока на пребиваване на територията на Република България; 6.

свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на заявлението; 7. документ, издаден от компетентните органи на съответната държава, удостоверяващ, че е получил право на пенсия; 8. документ, издаден от банка на територията на РБългария, удостоверяващ, че има налична сметка, по която ще се получават съответните преводи от пенсията. Цитираните текстове на ППЗЧРБ лимитативно сочат документите, които трябва да представи чужденецът, за да получи разрешение за постоянно пребиваване и обстоятелствата, които трябва да докаже, за да получи искането разрешение. Безспорно едно от тях е той да представи доказателства, че разполага с достатъчно средства за издръжка в страната.

За да издаде обжалвания отказ, Директорът на ОДМВР-Х. е приел, че заявеното желание от молителя да се установи продължително в РБългария, т.е. за срок до една година на основание чл.24, ал.1, т.10 ЗЧРБ обуславя необходимостта същият да разполага със сметка в банка на територията на РБългария, по която ще получава съответните преводи от пенсия, но това условие не е доказано от чужденеца с удостоверителни документи, издадени от банка на територията на РБългария. Изтъкнал е, че в представените по административната преписка документи не се съдържа информация, че по сметката на чужденеца ще се получават съответните преводи от пенсия. Подчертал е, че от представения Отчет по сметка за период от 01.01.2020 г. до 02.06.2022 г. от "Ге Д. З. Б." молителят А. А. е получил превод от А. А. в размер на 3 243,94 Т., а в представения отговор изх.№ 531/04.07.2022 г. на "Ге Д. З. Б." е записано, че в банката няма информация дали клиентът получава пенсия, тъй като преводът от 20.05.2022 г. с описание на операцията salary transfer е направен от личната му сметка в РТурция, а не е от турска социална институция.

В случая страните не спорят, че молителят е изпълнил изискванията по изброените по-горе т.1, т.2, т.3, т.4, т.6 и т.7. Спорът по делото се свежда до изпълнението или неизпълнението на изискването по т.8, което се намира в неразривна връзка с това по т.5. В тази връзка Съдът съобрази, че целта на наложеното нормативно изискване за наличие на стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка, без чужденецът да прибегва до системата за социално подпомагане, е по време на престоя си той да не натоварва социалната и финансова системи на страната, в която връзка са въведени и изискванията за представяне на съответни доказателства. Неизпълнението на въведените от законодателя изисквания противоречи на целта на закона, като във всеки различен случай административният орган следва да извършва обстойна, задълбочена и обоснована преценка на тези обстоятелства.

Съдът намира, че след като е изпълнил задължението си да подложи на преценка представените от молителя доказателства, административният орган е извел съответни на закона правни изводи. Поради това заповедта е постановена при правилно приложение на материалния закон.

Съгласно посоченото правно основание за издаване на обжалвания административен акт – чл.26, ал.2 ЗЧРБ (ред., ДВ, бр. 21 от 12.03.2021 г.), се отказва издаване на разрешение за пребиваване или продължаване на срока за пребиваване в страната на чужденец, за когото е установено, че не отговаря на условията по конкретно изброени текстове от закона, като относимо към настоящия случай е това по чл.24 ЗЧРБ. Разпоредбата на чл.24, ал.1 ЗЧРБ предвижда, че при посочените в нормата предпоставки, чужденец "може да получи" разрешение за продължително пребиваване. Последното води на извод, че наличието или липсата на тези

предпоставки се взема предвид при съобразяване основателността на подаденото заявление. Следователно, за да даде отговор на спорния по делото въпрос, Съдът следва да установи дали е изпълнено изискването по чл.24, ал.1, т.10 е чужденецът да разполага с достатъчно средства за издръжка в страната.

За целта Съдът съобрази спецификата на изискуемите документи, които следва да се представят от чужденеца, относими към хипотезата на поискано право на продължително пребиваване на основание чл.24, ал.1, т.10 ЗЧРБ: да се приложи документ, издаден от банка на територията на РБългария, удостоверяващ, че има налична сметка, по която ще се получават съответните преводи от пенсията. Изискването е въведено в нормата на чл.23 ППЗЧРБ. Тълкуването на цитираната разпоредба налага извода, че молителят следва да докаже, че разполага не с каква да е банкова сметка, а именно със сметка, по която ще получава банкови преводи от социална институция в страната си, които преводи са с предмет неговата пенсия. Не случайно е въведено и изискването молителят да докаже и качеството си на пенсионер по законите на РБългария или по законите на своята държава.

В случая е изпълнено изискването за предоставяне на доказателства, че А. е получил право на пенсия в Турция, но не и че е получавал преводи на пенсията си по банковата сметка. Това е така, защото наредител на банковите преводи е все молителят, а не институция от турската пенсионна система. Несподелимо е оплакването на жалбоподателя, че изискването преводите да постъпват от социална институция на РТурция е ирелевантно към целта, която си поставя законът с тези преводи. В случай че целта на закона беше такава, законодателят щеше да се ограничи с поставяне на изискване за наличие въобще на някаква банкова сметка.

Нещо повече: дори от представеното от жалбоподателя писмо от "Те Д. З. Б." в отговор на негово запитване не се установява спазването на разглежданото изискване. Банката е заявила, че не може да удостовери бъдещи банкови преводи, защото това зависи изцяло от волята на наредителя. Изрично е подчертала, че не може да се ангажира с бъдещи постъпления по сметката.

Следва да се напомни, че изискването по чл.24, ал.1, т.10 е чужденецът да разполага с достатъчно средства за издръжка в страната. То се субсумира в изискването за наличие на стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка. Безспорно получаването на регулярни ежемесечни преводи на пенсия е редовен и предвидим доход, при наличието на който на чужденеца няма да му се наложи да прибегва до българската система за социално подпомагане. Точно това изискване не е доказано в поставения за разглеждане случай.

Ето защо следва да се приеме, че административният орган е доказал основанията за издаване на оспорената заповед, а именно, че молителят не е представил доказателства, от които може да се направи категоричен извод, че разполага с достатъчно средства за издръжка.

Предвид изложеното Съдът намира за обосноваван извода на административния орган, че в конкретния случай по отношение на молителя не са били налице нормативно установените изисквания за предоставяне право на продължително пребиваване в РБългария.

Налага се изводът, че оспореният отказ съответства на материалния закон. Актът е издаден от компетентен орган и в предвидената от закона форма, без нарушения на административнопроизводствените правила и без противоречие с целта на закона, поради което е законосъобразен. Ето защо жалбата следва да се отхвърли.

Така мотивиран и на основание чл.26, ал.11 от ЗЧРБ чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд-София град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А., гражданин на Турция, [дата на раждане] , срещу Заповед

УРИ 272з-2705/05.10.2022 г., издадена от Директора на Областна дирекция на МВР-Х., с която на оспорващия е отказано издаване на разрешение за продължително пребиваване в Република България по негово заявление рег.№ 374/01.06.2022 г.
Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: